

แล้วคุณจะมีเรื่องจิดๆ ใซ้แงๆ กับไทยแลนด์แดนสนธยาจนน่าอะเมซิ่งขนาดไหน

กระซอกเครื่องเคราเรียกให้ข้าขึ้น

กระตุกตังโศกวิให้บรรเจิด

ระเบิดตุ่มฮิวิให้บิกบาน

เออครวญครางให้สุดต่อมจิด !!!

กระซอก ต่อม จิด

ปัง !!!

จอห์น วิญญู วงศ์สุรวัฒน์

และ www.ihere.tv

กระซอกต่อมึง

ตัวอย่าง

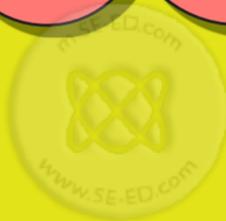
កម្រិត
ខ្ពស់

ស្រស់
ស្អាត

จอห์น วิญญู วงศ์สุรวัฒน์
และ www.ihere.tv

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน 2554

กระซอกต่อมจี๊ด • จอห์น วิญญู วงศ์สุวรรณ และ www.ihere.tv

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, กันยายน 2554

ราคา 160 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

จอห์น วิญญู วงศ์สุวรรณ และ www.ihere.tv. กระซอกต่อมจี๊ด. กรุงเทพฯ : มติชน, 2554. 208 หน้า.

1. บทความ--รวมเรื่อง I. ชื่อเรื่อง

808.84

ISBN 978 - 974 - 02 - 0843 - 3

www.matchonbook.com

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสุวรรณ • บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ อนุปาน
- ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : บุญเลิศ ศษายุทธเดช, จุฬาลักษณ์ ภูเกิด, นงนุช สิงหเดชะ
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทย์โรจน์ • หัวหน้ากองบรรณาธิการ : กิตติวรรณ เริงวิเศษ
- ผู้ช่วยบรรณาธิการ : สุขชัย สุชาติสุธารธรรม, ณัฐชา เศรษฐบุตร • พิสูจน์อักษร : ปารดา นุ่มน้อย
- คอมพิวเตอร์กราฟิก : กวลย์ เคนกิจณรงค์ • ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ประภาพร ประเสริฐโสภา
- ภาพประกอบ : ธนพล ไชยช้อย • ถ่ายภาพ : ธนศักดิ์ ธรรมบุตร

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) : 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชานิเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 1335 โทรสาร 0-2589-5818

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชานิเวศน์ 1
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2400-2402

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด 27/1 หมู่ 5 ถนนสุขาประชาสรรค์ 2 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
นนทบุรี 11110 โทรศัพท์ 0-2584-2133, 0-2582-0596 โทรสาร 0-2582-0597

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชานิเวศน์ 1
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3350-3353 โทรสาร 0-2591-9012

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co.,Ltd.

12 Tethsabannarueman Rd, Prachaniveth 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

สำนักพิมพ์มติชน.

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เพื่อปกป้องธรรมชาติ ลดภาวะโลกร้อน และส่งเสริมสุขภาพที่ดีของผู้อ่าน

สารบัญ

คำแนะนำสำนักพิมพ์	7
คำแนะนำผู้เขียน	10
X เท่ากับ Y ลบ 2 สมองเป็นไงบ้าง?	21
มันตกลง...ตรงไหน?	27
Social Network กับการยอมรับ และวัยรุ่น (แรก)	37
เอาชีพแปะหัว แล้วไปเลือกตั้งกัน (1)	45
เอาชีพแปะหัว แล้วไปเลือกตั้งกัน (จบ)	51
10 หัวค่านึงที่อาจทำให้คุณ "หาย" ไปจากโลกนี้ได้	
หากหัวคุณโดนฝัง Chip จริงๆ	56
วัยรุ่น รุ่นไหน? กับภาซี...	59
คิดกลับหัว หักเหลี่ยมเชื่อนคม พลิกโอกาสจากความวิกฤต?	67
Service Charge แล้ว ไปไหน?	73
สิบหลุม 0%	79

“แซงคิว” อมตพฤติกรรมที่กำลังจะหายไป?	85
10 วิธีสุดสร้างสรรค์เพื่อจัดการกับคนแซงคิว	90
เรื่องทำ...น ทำ...น	93
หมาน้อยผจญภัย ฉีใครก็ฉีมัน ...	101
สื่อนามกับการเมือง (ไทย)	107
โรงไฟฟ้า New แต่ไม่เคลียร์?	113
พื้นที่สาธารณะส่วนตัว	121
10 สถานที่ที่คนมักเข้าใจผิดว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัว	126
ตัวเฮียร์ไม่ผิด	129
Internet TV (จริงๆ) เดียวมา	137
ประกาศภาวะฉุกเฉิน	143
ผมจะไปรู้หรือครับ?	151
Meritocracy และเรื่องของการ “รับน้อง”	159
10 กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาและนักเรียนพึงกระทำ	
แทนกิจกรรมการรับน้อง	168
เรียกได้ว่า “จ๋อย”	171
พี่ตำรวจขวัญใจ ทำม้ายยยๆ	177
8 บรรทัดตามสั่ง	183
เมื่อ Fixed Gear กลับมาฮิต ก็คิดถึงคันเก่า	189
10 สถานที่ที่ไม่ควรเอา Fixed Gear ไปปั่น	194
อาร์ตตัวปู่	197

คำนำสำนักพิมพ์

สาระบันเทิงชนิด บ้า-ฮา-ก้าก ที่ผสมกลมกลืนไปกับสาระความรู้ อยู่ในทุกรายการ ทำให้ www.ihere.tv ซึ่งเป็นเว็บไซต์รายการทางอินเทอร์เน็ตมียอด view ทะลุ 25 ล้านครั้งไปแล้ว (สิงหาคม 2554)

“เจาะข่าวตื่น ตูถูกสติปัญญา” คือรายการยอดนิยมที่มีทั้งผู้ชม ผู้เชียร์ ผู้ชื่นชอบ กระทั่งหมั่นไล่ในความก๊วน กวน-teen ได้ติดตามความคิดสร้างสรรค์อันแสนซี้ด ซึ่งจุดเด่นอันโดดเด่นก็หนีไม่พ้นผู้ดำเนินรายการนาม “จอห์น วิญญู”

ซึ่งถ้าเอ่ยถึงชื่อ “จอห์น - วิญญู วงศ์สุรวัฒน์” คุณคงนึกถึงภาพลักษณะนายแบบ หรือดีเจ หรือพิธีกรลูกครึ่งหน้าทะเล้น ที่มีผลงานผ่านสื่อหลากหลาย แต่ความแตกต่างที่กลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน คือความขี้ขวน-ประชดประชัน-อารมณ์ขัน

ถูกใช้นำเสนอประเด็นเข้มข้นทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ซึ่งถือเป็นกลเม็ดดึงดูดด้วยรุ่นไทยเข้าไปคลิกติดตามรายการ “เจาะข่าวต้นๆ” ของเขาและทีมงาน จนได้รับความนิยมนอย่างสูงจากกลุ่มสังคมออนไลน์

เช่นเดียวกับรายการ “ประกาศภาวะฉุกเฉิน” ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่เน้นการนำเสนอเนื้อหาจากเรื่องใกล้ตัวมาถ่ายทอดเพื่อกระตุ้นความคิดแต่คนไทยที่ต้องกินต้องจับจ่ายใช้สอยซึ่งรายการนี้จอห์นและทีมงานได้ให้สาระความรู้ ความเพลิดเพลินที่กระตุ้นให้ฉุกคิดก่อเกิดทัศนคติและพฤติกรรมที่น่าจะเป็นเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น

จากผลงานผ่านสื่อออนไลน์และช่องฟรีทีวีถือเป็นฐานสำคัญที่นำมาสู่งานเขียนคอลัมน์ของ “มติชนสุดสัปดาห์” โดยจอห์นจับประเด็นข่าวสำคัญ และเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้นจริง เจ็บจริง สลดใจจริง ก่อให้เกิดความรู้สึกเครียด สะเทือนใจหดหู่ เจ็บปวดรวดร้าวเกินทน จนมีใครบางคนต้องร้องออกมาดังๆ ว่า “นี่มันประเทศอะไรกันพระเนี่ย???”

ด้วยเอกลักษณ์สไตล์ “นายจอห์นนะฮ้าฟฟฟฟฟ” ผลงานการวิเคราะห์วิจารณ์ที่เข้มข้นยิ่งขึ้น ทำให้งานเขียนชุดนี้จะช่วยลดอาการกังขา อึดอัด คับข้องจิต ที่มีอยู่ในใจของคุณผู้อ่านไม่น้อย และก็ไม่นิดเลยทีเดียว อีกทั้งภาษายาวน จิกกัด เสียดสี พร้อมมุขขำขันลดความตึงเครียด หลีกเลียงอาการเส้นเลือดในสมองปูดโปนนั้น

จอห์นจัดเต็ม!

ให้คุณได้อ่านไป ยิ้มไป ชมวดคิ้วไป ฮาไป ครุ่นคิดไป และ
อีกหลายๆ ไป จนอาจทำให้คุณตะโกนออกมาดังๆ ว่า
“ช่วย! บักจอห์นมันเจ็ดหลายเด้อ!”

สำนักพิมพ์มติชน

ตัวอย่าง

หมายเหตุ “เจ็ด” สำหรับภาษาอีสาน แปลว่า เหลือเชื่อ,
เป็นไปได้ยังไง, amazing-น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก.

หัวเราะร่า บ้าแน่ๆ

คุณพ่อของผมบอกลูกๆ (และพยายามบอกภรรยาที่เคารพ) อยู่เสมอว่า “อยู่เมืองไทยถ้าไม่หัดหัวเราะไปกับมัน เราก็จะเป็น บ้า (แน่ๆ นอนๆ)”

“มัน” ที่ว่าคือความเป็นไปในทางการเมืองและสังคม

“มัน” ที่ว่าคือสิ่งต่างๆ ที่เราอ่านจากหนังสือพิมพ์ เห็นใน โทรทัศน์ และฟังในวิทยุ

“มัน” ที่ว่าคือสิ่งต่างๆ ที่หลุดออกมาจากปาก “ผู้มีอำนาจ” ทั้งหมด ที่ถ้าไม่เป็นการโกหกกันหน้าด้านๆ ก็เป็นการพูดจา แบบไร้ความรับผิดชอบ หรือที่แย่มากที่สุดสำหรับคนจำพวกที่ให้ความสำคัญกับ “ความคิด” มากๆ ก็คือการพูดจาแบบที่เรียกว่า “ดูถูกสติปัญญา” นั่นเอง

เมื่อก่อนผมก็ไม่ค่อยเข้าใจเท่าไหร่นักหรอกครับ เพราะผม
ยังเด็ก (ตอนนี้ก็ยังหนุ่ม คริคริ) ความเป็นไปในบ้านในเมือง สิ่ง
ที่ผู้มีอำนาจพูด หรือการดูถูกสติปัญญาออกสื่อ มันไม่ได้มีผล
อะไรกับผมเลย

อะไรที่ไม่ได้เกี่ยวกับเรา ย่อมไม่ทำให้เราเกิดอีโม (Emotion)
ขึ้นมาได้มากพอที่จะทำให้วิกลจริต

เรื่องใหญ่ในชีวิตของผมคือ ทำไมอาจารย์ฝ่ายปกครองแม่-
ถึงได้ต้องมายุ่งกะหัวกบาลลูกนักศึกษา? แม่ครูจะต้องมาเจรจาขอ
อนุญาต อธิบายให้โรงเรียนฟังกี่ครั้งเนี่ย ว่าเด็กมันกำลังเริ่มทำงาน
บันเทิง ขอให้ผมมันยาวออกมาจากหนังหัวอีกซักไม่กี่มิลลิเมตร
เนี่ย บิดาใครจะสู้ล้มปรายภพมัย?

ผมเคยถูกสั่งให้ไปยอมผมนะครับ ให้เป็นสีดำเหมือนเพื่อน
เพราะผมสีธรรมชาติของกระผมนั่น มันผิวดำเรียบ ---

เรื่องใหญ่ของผมคือครูจะเอ็นท์ติดมัย?

เรื่องใหญ่ของผมคือการมีทั้งสองคนที่เรียนโรงเรียนเดียวกัน
นี่แหละสอบได้ทุนพระราชทาน และเหล่าบรรดาครูอาจารย์ก็เฝ้า
ตอกย้ำกับผมอยู่ทุกวันว่าทำไม ทำไม่ พี่ๆ ผมถึงได้เก่งนัก แต่ ---

เดาไม่ยากนะครับว่าประโยคถัดมาคืออะไร

เอาเถอะ ผมก็ผ่านโรงเรียนมัธยมมาได้เหมือนเพื่อนนัก
เรียนร่วมชาติส่วนใหญ่ที่เข้าสู่ระบบการเรียนในชั้นสามัญ คือเข้า

เท่าไร ถ้าไม่ตาย หรือท้อง หรือเลิกมาโรงเรียน ก็มักเรียนจบ
ได้ประกาศนียบัตร

เรื่องความรู้ ความสามารถนั้นถือเป็นคนละประเด็น

ถึงกระนั้นความเป็นไปในทางการเมืองและสังคมก็ยังทำ
อะไรผมไม่ได้มากนัก ผมมีเรื่องอื่นที่จะต้อง “อีโม” อีกมากมาย
เป็นวัยรุ่นก็ต้องวุ่นเลิฟอะเด่ เลิฟอย่างเดียวยังไม่พอ ยังมีเพื่อน
มีงาน อยากจะเกิดมั่งไรมั่ง พอเริ่มจะมีตั้งคั่นิดๆ หน่อยๆ ก็ต้อง
อยากมีรถขับ ใ้ย่ ชีวิตมันยุ่งมาก อารมณ์ก็เยอะมาก ไม่มีเวลา
จะมามีอารมณ์กับอะไรที่มันไกลไปกว่าเบอร์สาวในมือถือหรอก
ครับ

ชีวิตผมก็ลึลล้าเรื่อยมาจนวันหนึ่งมันก็เกิดขึ้นจนได้ วันที่
ชีวิตพลิกผัน วันที่ความบริสุทธิ์ทางความคิดของผมได้ถูกกระชาก
ไปอย่างโหดร้าย

วันที่ผมโดนเรียกเก็บภาษีย้อนหลังหลายแสนบาท แล้ว
ก็อีกแสน แล้วก็อีกสี่หมื่น ห้าหมื่น

ไหลไปเรื่อยๆ --- เรื่อยๆ

สรรพากรอาจจะทำให้ผมรู้สึกแยะ รู้สึกเหมือนเป็นอาชญา
กร โกงชาติ ทหารราชย์ ไร้ศักดิ์ศรี แต่ไม่มีอะไรอีกแล้วละครับที่จะ
ทำให้ต่อมอีโมระเบิด ลมปราณแตกชาน สติสัมปชัญญะหลุด
ลอยและกระหายเลือดมากไปกว่าการรับซื้อและได้ยินได้ฟังได้
เห็นได้ดูผลงานการผลาญ การเผา การงาบ การแตะ การชุก การ

แย็บ ตลอดจนการแสดงความสามารถ หรือการเส
แสรังแกลั่งไว้ความสามารถของบรรดาบุคคลที่มีหน้าที่กำกับ
ดูแลการใช้เงินภาษีที่ผมต้องกลืนเลือดและคายเงินที่ผมหามา
อย่างยากลำบากกลับออกไปให้คนพวกนี้นำไป “ปาดตะนา
ประเทศ”

ตรงนี้แหละครับที่ “อยู่เมืองไทยถ้าไม่หัดหัวเราะไปกับมัน
เราก็จะเป็นบ้าได้ (แน่ๆ นอนๆ)” เริ่มจะฟังดูเป็นธรรมชาติขั้นสูง ---

ประสบการณ์ในการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่สรรพากร
เป็นความสัมพันธ์เชิงสูง-ต่ำอย่างแท้จริงด้วยนะครับ ผมต่ำ เค้า
สูง ผมผิด เค้าถูก ผมเล็ก เค้าใหญ่ แม้การเสียภาษีจะเป็น “หน้าที่”
แต่การทำ “หน้าที่” มันจะต้องทำให้เรารู้สึกเหมือนอาชญากร
หรือคนอาศัยด้วยหรือใจก็ไม่ทราบ

และประสบการณ์กับสรรพากรนี้เอง ที่ทำให้ผมระลึกกลับไป
ไปถึงตอนที่ผมเป็นนักเรียนและต้องทำตามกฎแปลกๆ ที่หา
ตรรกะไม่ค่อยได้ แต่ผมก็ยังคงต้องกลัว เกรง ถูกกระทำราวกับ
ว่าเป็นอาชญากรหรือคนที่อาศัยบ้านคนอื่นอยู่ เพียงเพราะ ผม
ต่ำ เค้าสูง ผมผิด เค้าถูก ผมเล็ก เค้าใหญ่

ไม่มีอะไรเปลี่ยนไปซักเท่าไรนะเนี่ย ---

คุณผู้อ่านคงพอจะนึกออกว่าในหนึ่ง เวลาที่ตัวเอกเกิด
อาการ get หรือระลึกชาติได้ หรือแบบว่า โอ้าว! มันเป็นอย่างนี้
นี่เอง แบบที่จู่ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวคนคนนั้นจะกลายเป็น

เบลอๆ กล้องจะซูมเข้าไปเป็น Close Up แล้วก็ Extreme Close Up เข้าไปที่ดวงตา เห็นรูม่านตาหดเล็กลง ปีศาจดุดดุด

มีดวงตาแลเห็นธรรม ---

นั่นแหละครับ ตอนที่ผมคิดได้ ผมคิดว่าสรรพากรกับครูปกครองไม่ต่างกัน เพราะต่างก็เป็นผู้ใช้อำนาจที่ระบบแต่งตั้งให้มา อำนาจนั้นบางครั้งก็ดูมีเหตุผล บางครั้งก็ดูไร้เหตุผลสิ้นดี แต่สุดท้ายแล้วเราก็ต้องยอมจำนนต่ออำนาจถ้าไม่ยอมเดือดร้อนหรือเจ็บตัว ถ้าจะไม่ยอมทำตามทุกอย่างโดยสิ้นเชิงก็ต้องหาวิธีต่อรองหรือซิกแซ็กเพื่อไม่ให้อำนาจนั้นทำร้ายเรามากจนเกินไป

อำนาจของเค้ามายังมาจากอำนาจที่ใหญ่กว่าอีกที เป็นอำนาจที่เราค่อนข้างตามหาตัวตนลำบาก เพราะอำนาจที่ถูกต้อง ต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบ หลายๆ ครั้งที่เราพยายามตามหาต้นตอของ “อำนาจ” เพื่อที่จะตามหา “ความรับผิดชอบ” แต่หาไม่ค่อยเจอครับ เรียกได้ว่าอำนาจเยอะแต่ที่มาลึกลับมาก

คำตอบสุดท้ายจากผู้มีอำนาจเริ่มตั้งแต่ครูขึ้นไปเรื่อยๆ มักจะออกมาในประโยคๆ เดียว

เพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อย? (และศีลธรรมอันดี?)

ของ ---

หลังจากประสบการณ์กับสรรพากร การทำงานของผมใน
ภาคของ www.ihere.tv ก็เริ่มมีความหมายมากขึ้น (औ เพื่อใคร
ยังไม่รู้จักนะครับ ไอเอเซียทีวีเป็นทีวีทางอินเทอร์เน็ตที่กระผม
และพวกเราได้จัดตั้งขึ้นมาราวๆ 4 ปีแล้ว) ผมพบว่าแท้จริงแล้ว
ไอเอเซียมีความหมายมากกว่าแค่การทำรายการทีวีเพื่อความสนุก
สนานสะใจ ผมพบว่าไอเอเซียเป็นคำตอบที่คนเล็กๆ อย่างผมและ
หมู่คณะจะมีให้กับสังคม ระบบ โครงสร้างอำนาจ และความ
รู้สึกสิ้นหวังเล็กๆ ที่ผมเชื่อว่ามีอยู่ในใจคนรุ่นใหม่เป็นจำนวนมาก
ผมพบว่าอินเทอร์เน็ต แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในภาวะที่เต็ม
ศักยภาพที่สุดของมัน (อันเนื่องมาจากความเห็นแก่ตัว/ไร้
ความสามารถ และไร้恙อายุที่สุดของคนที่เกี่ยวข้องจำนวน
หนึ่ง) ก็เป็นทางออกสำหรับคนที่ไม่สามารถพาตัวเองฝ่าเข้าไป
ในระบบฟรีทีวีซึ่งเป็นดินแดน twilight zone ลึกลับและต้องจ่าย
เงินจำนวนมหาศาลเพื่อเป็นค่าผ่านประตูเข้า แหงละครับ ประ
ชากรหกสิบกว่าล้าน มีฟรีทีวีที่พอดูได้อยู่ 5 ช่อง ถ้าแบบนี้ไม่
เรียกผูกขาดก็ไม่รู้จะเรียกอะไรแล้วละ

อินเทอร์เน็ตทีวี แม้จะยังอยู่ในสภาพที่เรียกได้ว่ายังเป็นวัย
อยู่ แต่มันก็เป็นทางเลือกทางหนึ่งสำหรับคนที่มิอะไรจะพูดแต่
ไม่มีเนื้อที่ว่างพอให้ยื่นพูด ผมพบว่าผมโชคดีจริงๆ ที่เทคโนโลยี
สามารถปลดปล่อยผมจากพันธนาการของการควบคุมและระบบ
ที่ถูกออกแบบมาเพื่อเป็นโซ่ตรวนชุดรั้งความคิดสร้างสรรค์และ
สนับสนุนให้ความกลัวเป็นสิ่งที่ควบคุมและผลักดันให้ประชากร
อยู่ในกรอบที่ควบคุมได้ง่าย ผมพบว่าผมโชคดีจริงๆ ที่เกิดมาใน

ยุคที่มีทางเลือกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเต็มไปหมดถ้าเพียงเราคิดอยาก
จะพบมัน ผมพบอะไรอีกหลายอย่างเหลือเกินที่สุดๆ และใหญ่กว่า
สิ่งที่ผมคาดหวังว่ามันจะเป็นไปมากมายนัก

เอาเถอะ สังคมมันจะซับซ้อนอยุธยาธรรมและอุบาทว์เน่า
หนอนขนาดไหน เราย้อนกลับไปทีปราชญ์แห่งชีวิตของผมดีกว่า
คุณพ่อของผมและคำพูดของท่านที่ว่า “อยู่เมืองไทย ถ้าไม่หัวเราะ
ไปกับมันเราก็จะเป็นบ้า (แน่ๆ นอนๆ)”

และนั่นคือที่มาของรายการ “เจาะข่าวตื่น ดุฎกสติปัญญา”

มันเป็นความจำเป็นของชีวิตครับ มันเป็นเรื่องส่วนตัว ส่วน
ตัว

ใครจะไปนึกฝันว่าความพยายามบำบัดตัวเองของผมจะ
โกโงกบ้าง โดนใจผู้คนมากมายจนกลายเป็นปรากฏการณ์ฟ้าพมมา
นั่งปั้นต้นฉบับหนังสือเล่มแรกได้

เมื่อก่อนไม่มีใครอยากรู้หรือทราบดีว่าผมคิดยังไงกับกีฬา
หรือ ธรรม. แหะแหะ ---

ทั้งหมดทั้งปวงเกิดขึ้นเพราะผมไม่อยากจะบ้า ผมจึง
จำเป็นต้องหามุมที่ซับซ้อนในข่าวหรือคำพูดของคนบางคนให้ได้

จะว่าไป ด้วยปริมาณข่าวสารและหน้าที่ด้านขึ้นประมาณ พันกว่าเปอร์เซ็นต์ของคนหลายจำพวก การตีลังกาหามุมฆ่าชั้น นั้นแทบจะเรียกได้ว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับสุขภาพเลยทีเดียวก็ได้ นะครับ ไม่ฆ่าก็บ้าละ แน่ๆ นอนๆ

ณ วันนี้ผมเข้าใจมตวาทะของพ่อผมแบบที่เรียกได้ว่า ชั่งเข้าไปถึงตับปอดม้ามเชิงจี้และไส้ตั้งกันเลยทีเดียว

บางคนอาจจะบอกว่าจะให้ฆ่าได้ยังไง ในเมื่อ “มัน” บัดชบ ขึ้นทุกวันๆ ยี่มรำน้ำตารินละสิไม่ว่า

ผมก็เข้าใจครับว่ามันยาก ผมก็ไม่ได้อยากให้ฆ่ากันอย่าง เดียว หัวเราะกันเหมือนคนบ้า ฮ่าฮ่าฮ่ากันเหมือนคนเมา

ถ้าคุณจะหัวเราะร่าทำเดี๋ยวไม่คิดอะไร ผมจะกระชากคุณ เอง ถ้าผมกระชากคุณแรงไปก็อย่าว่ากันล่ะ เออจ้ะ ถ้าจะ เครียดก็ตามใจ อยาก happy ก็ทำให้ ชวนสงสัยผมก็ทำได้ หัวเราะร่วนผมก็ยินดี ส่วนซาบซึ่งบางทีก็มี

แต่ถ้าผมหยิกแล้วคุณคิดว่าโดนต่อยจนอยากปล่อยหนังสือ เล่มนี้

ก็แคว่างลง...

จอห์น วิญญู

กระซอกต่อมึง

